

Чăваш искусствин паллă деятелĕ

(Ф. П. Павлов вилнĕрине 20 сул ситнĕ май)

Октябрьти Социализмлă Аслă революци хыççăн чăваш халăхĕн формипе нациллĕ, содержанийĕпе социализмлă культури ўссе аталанчĕ.

Чăвашсен нациллĕ музыкине, драматургине илсен, эпир яланах чăваш халăхĕн пултаруллă ывăлне — Ялта» драма авторне, Федор Павлович Павлова ыра кăмăлпа асăнатпăр. Вăл—чăваш музыкине пуçарса янă талантлă композитор, вăл — чăвашсен малтанхи паллă драматургĕ.

Ф. П. Павлов—чăваш музыкин классикĕ—музыкăра та, литературара та К. В. Иванов традицийĕсене тытса пынă, вĕсене малалла аталантарнă.

Павлов 1892 сұлхи сентябрĕн 13-мĕшĕнче Етĕрне уездĕнчи (халĕ Çĕрпÿ районĕнчи) Патăръял ятлă ялта суралса ўснĕ. Ялти шкултан вĕренсе тухнă хыççăн вăл икĕ класлă шкулта вĕреннĕ. 1907 сұлта Чĕмпĕрти чăваш шкулне кайса кĕне. Чĕмпĕрте вĕреннĕ чухнех Павлов литературăпа, музыкăпа ытларах интересленнĕ. Унан пултарулăхĕ те çак енĕпе вайлăрах палăрнă.

Чĕмпĕрти шкултан вĕренсе тухсан, вăл кăштах ялта учитель пулса ĕçлет. Унтан апа Чĕмпĕрти чăваш шкулне музыка преподавателĕ пулса ĕçлеме чĕнсе илĕçĕ. Кунта вăл «Нарспи» авторĕпе—Константин Ивановпа паллашат, унан ытлăх юлташĕ пулса тăрат. Вĕсем иккĕшĕ те чăваш искусствине аталантарас шухăшсемпе пурăнаççĕ. Константин Васильевич литературăпа живопись енĕпе, Федор Павлович музыкăпа литература енĕпе ĕçлеме ĕмĕтленнĕ. Анчах иккĕшĕ те драматургипе ытларах интересленнĕ. Вĕсем «Нарспи» поэма тăрăх опера сьрма хатĕрленнĕ.

1913 сұлхи февралĕн 23-мĕшĕнче Чĕмпĕрти чăваш шкулĕнче вĕренекенсен вайĕпех «Иван Сусанин» операна лартнă. Пысăк рольсенчен пĕрне выляканĕ—Павлов (баритон) пулнă. Декорацине Иванов тунă.

Шапах ĕнтĕ çак вăхăтра, 1910—1913 сұлсенче, Федор Павлович музыкăпа литература ĕсне пуçанать, чăвашла тата вырăсла савăсем сырат. Сăмахран, ун чухне вăл «Иясаркка», «Шет хитре хĕр», «Вĕлле хурчĕ» ятлă савăсем сьрнă. Унан саввисем пурте тенĕ пекех лирикăллă савăсем.

Çакан чухнех Павлован таланчĕ

Ф. П. ПАВЛОВ

Л. Сизов художник ўкерчĕкĕ.

тĕрлĕ енлĕ пуласси палăрнă: вăл — педагог, музыкант, композитор, артист, поэт, драматург.

1917 сұлхи революци вăхăтĕнче Павлов ялта учитель пулса ĕçленĕ. Кайрантарахпа тĕрлĕ ĕçре пулнă. Çапах та музыкăпа литература ĕсне вăл пăрахман. 1930 сұлта, хайĕн пĕлĕвĕсене пуянлатас, музыкăна тата та лайăхрах пĕлекен пулас тесе, вăл Ленинградри музыка консерваторине вĕренме кĕрет.

Анчах паллă композиторан ĕмĕтленнĕ ĕмĕчĕсем пурнăçа кĕреймен. Унан сывлăхне ўпке чирĕ ĕмсе пынă. 1931 сұлхи июнĕн 2-мĕшĕнче вара вăл вăхăтсăрах вилнĕ.

Федор Павлович Павлов 39 сула яхан пурăннă. Унан таланчĕ совет саманинче пуринчен ытла сарăлса кайнă, вăл хайне чăвашсен нациллĕ культурине ним уйрăлми пĕрлештернĕ, чăваш музыкин классикĕ, паллă драматург пулса тăнă.

Ф. П. Павлов юррисенче чăваш халăхĕн кăмăлĕ, чун-хавалĕ палăрса тăрат.

Патша вăхăтĕнче чăвашсем хайсен юррисене пытанса, сьрмасенче, юрланă пулсан, урах халăхсем умĕнче савара ўсса тулли сасăпа юрлама вăтаннă пулсан, совет влаçĕ панă ырлăхсене пула чăваш халăхĕ ирĕклĕ пурнăçпа пурăнма тытнăчĕ,—çĕнĕ саманара унан юри

те кĕрнеклĕн янраса кайрĕ. Çакă Павлова çĕнĕрен çĕнĕ юрăсем сьрма хавхалантарнă. Вăл, ĕлĕкхипе хальхинче танлаштарса, хайĕн «Сьрмари юрă» ятлă статийнче çакан пек калать: «Ĕнтĕ «сьрмари сыпăк», ĕнтĕ «сьрмари эпоха» иртсе кайрĕ, ĕмĕрĕн кайри тăршшĕне кайса пытанчĕ. Чăваш музыкĕ çатлăх сьрмасенчен, симĕс йăмраллă ялсенчен тухса, пысăк хуласем тăрăх сарăлчĕ», тет.

Федор Павлович Павлов—чăваш хорĕн организаторĕ. Анчах унан чăваш культуринчи вырăнĕ нумай пысăк: вăл шкул ачисене, хористсене кăна мар юрлама вĕрентнĕ çак чаплă музыкă, унан юрă кĕнекисем, кăштах ўстеререх калас-тăк, чăваш халăхне хайне юрлама вĕрентнĕ. Чăваш ялĕнче, колхозсенче тĕрлĕ-тĕрлĕ юрă хушшинче халĕ те Павлов юррисем илтĕнеççĕ. Каять-и чăваш ĕçлеме, килет-и вăл ĕçрен, пулать-и ĕçкĕре, авлантарать-и ывăлне, качча парать-и хĕрне, пулать-и пĕр-пĕр уявра,—Павлован мĕнле те пулин юррине юрлат вăл. Чăваш халăхĕ унан юррисене: «кусем манан юрăсем», тесе юрлат. Калăпăр тата: Шупашкарта, Кăнашара, Çĕмĕрлерĕ пĕр-пĕр конференци пырат, тейĕпĕр. Конференци ларăвĕ хыççан кăшпа концерт пулат. Делегатсем ытарайми паха юрăсем итлĕççĕ. Савăннипе ала сунса: «Туй, туй», тесе кăшкăраççĕ. Ку вăл Павлован «Туй» ятлă юррине юрласа парăр тенине пĕлтерет. Хор вара чăваш туйĕ «çĕр çĕтретсе» килни сиччен юрласа парать.

Ф. П. Павлов музыкисĕр республикăра пĕр концерт та пулса иртмест. Çакă вăл таçсанах ĕнтĕ йăлана кĕнĕ япала пулса тăнă.

Федор Павлович юррисенче чăваш халăхĕн йăлисем палăрса тăраççĕ, вĕсенче халăх чунĕ çĕкленсе тăрат,—киввисенче те, çĕннисенче те савăх: мĕншĕн тесен вĕсем — чăннипех те халăх юррисем, нациллĕ юрăсем.

Анчах кунта çакна та палăртма кирлĕ: Павлован хайпĕр юррисенче (сăмахран, «Вĕлле хурчĕ», «Шупашкар туйи», «Чĕнтĕрлĕ те кĕпер» тата ыт. те), савăнăçлă кĕвĕсемпе пĕрлех, чăвашсен ĕлĕкхи, пусмăр вăхăтĕнчи пурнăçĕнчен юлнă салхуллă кĕвĕсем илтĕнеççĕ.

Çаван пек кĕвĕсене çак йĕркесене вуласан та туйма пулат:

Емёр вәрәм, пуҗам самрәм,
Епле пурәнса ирттерем-ши?
(«Шупашнар туйи»).

Пирён самрәм чәресеи пусарәнмасть,
Тем чул хурлансан та,
Сынна курәнмасть.
(«Чентёрлө те мөпер»).

Павлован музыкалла творчествои, пөтөмөшпе илсен, хавасла, оптимистла творчество. Җакна унан колхоз пурнаҗе синчен, самраксем синчен, Хөрлө Җар синчен сырнә юррисем уссан каласа парасҗе. Вөсен шутне «Харас, харассан утар», «Колхоз юрри», «Җөнә улах юрри», «Самраксен юрри», «Хөрлө Җара каякансен юрри» тата ыт. те кересҗе.

Ф. П. Павлован творчествоинче симфониллө оркестрпа каламалли «Сарнайпа Палнай» пысак вырән йышанса тарать. Җак произведение пөре итлетен, иккө те, виҗҗе те итлетен... Җапах та итлесе «таранаймасть», ана татах та татах итлес килет. Җакан чухне вырәссен гениллө композиторө Глинка сырнә «Камаринская» произведениеи кеввисем илтөнне пек туйнаҗҗе, анчах чаваш музыкин хайне еверлө сасси халхаран тухмасть. Мөншөн тесен «Сарнайпа Палнай»—чаннипех те чавашсен нациллө произведениеи, вәл пөтөмпех чавашла, җав вәхәтрах классикла музыка сулө синче тарать.

Павлов—композитор кәна мар, вәл—чавашсен малтанхи драматургөсенчен пөри, терөмөр. Вәл сырнә «Судра» тата «Ялта» пьесәсем чаваш литературинче хайсен тивеҗҗө вырәнөсене йышанҗе. Чаваш литературин историне вөрөннө чухне вөсем синчен каламасар ниепле те иртсе кайма җук.

«Судра» комедие Павлов 1917—1918 җулсенче сырнә, 1919 җулта «Шурампуҗ» журналта пичетлесе кәларнә.

«Судра» пьесәри төп геройсем — Ухтерккеле унан Сапани ятлә кинө, вөсем пөр-пөринпе вак-төвек өҗҗемшөнех җакалташса чөре керсе каяҗҗе, суд умне тарасҗе.

Төрөссипе каласан, Ухтеркке — усал сын мар, вәл җав тери кәмәллә старик, хай кәшт айвантарах, судра та пакәлтатма юратать. Ухтеркке судьяран кинне чарма ыйтать:

«Улөмрен ман аләри җакәра туртса илмелле мар ту! Кукәль те җимелле ту!»—тет вәл.

Ухтеркке старикөн кинө те төтөм те айван хөрарам, вәл старике картмасар пурәннә пирки суда лекет. Анчах вәл судра та, килти пекех, тем те пөр калать, айапран: «Суятъ вәл, ан өненөр апа», тенипех хәтәлма шутлатъ.

Җапах та, тавлашсан-тавлашсан, Ухтерккеле Сапани пөр-пөринпе килөшеҗҗе. Судран вөсем: «Ентө пирөн, икөмөрөн, кунта урәх өҗ җук!» тесе тухса каяҗҗе.

Революциченхи кивө ялта Ухтеркке пек, Сапани пек сәнарсем кашни ялтах пулнә. Павлов вөсене хайөн комедийөнче төрөс кәтартса паңә. Сырасса апа халәх каласакан илөмлө, пурте апаанмалла чөлхепе сырнә. «Судри» геройсенчен кашниех хайөн чөлхипе каласать.

Павлован тепөр паха произведениеи—вәл «Ялта» ятлә драма. Ку драмәра автор 1914—1918 җулсенчи империализмла вәрҗә вәхәтөнчи чаваш ялөн пурнаҗне, ял куштанөсен ирсөр өҗөсене кәтартса пәнә.

В. И. Ленин хайөн пөр произведениеиөнче, кулаксем 1914—1918 җулсенчи империализмла вәрҗә вәхәтөнче мөнле иртөхсе пурәнни синчен каласа, вөсем—«чи усал, чи ирсөр, чи тискер эксплуататорөсем», «җак юнөсенсем вәрҗә вәхәтөнче халәх нушипе пуйрөҗ...», тенө.

«Ялта» драмәра кәтартса паңә Җаппан ятлә куштан—шапах өнтө халәх нушипе пулнә, вәл—чи усал, чи ирсөр кулак-эксплуатор. Мөн кәна хәтланмасть вәл? Арамне күнөн-җөрөн хөнесе чире көртсе ярать. Җав вәхәтрах вәл, хайөн аскан үтне чараймасар, хусах арамсем патне чупать, вөсене мәшкәлатъ, улталать, пурләхне салатса ярать.

Драмәра Җаппана хирөҗ таракан лагерта эфир Ванюка, Елюка, Палляна тата ыт. те куратпәр. Ванюкпа Елюк—ял чухәнөсем, таса чөреллө, түрө кәмәллә сынсем. Вөсен пурнаҗне империализм вәрҗи аркатса ярать, җирөп юратәвне куштан Җаппан пырса пәсать.

Павлов хайөн пьесисене сырса пичетлесе кәларнә вәхәтра пирөн җөршывра пысак событисем пулса иртнө. Помещиксемпе капиталист-

сен пусмәрне пөтерсе тәксанах граждән вәрҗи пуҗланса кайнә. Чавашсем хушшинче те класс керөше вө җивөчленнө. Анчах «Ялта» драма авторө, ку произведение хаяр класс керөшөвөн обстановкаинче сырнә пулин те, чаваш ялөнчи класс керөшөвөне төрөсөх кәтартса парай ман. Төслөхшөн җакна астутарма пулатъ. Ванюк, салтакран тавраннә хыҗҗан, ялта ирсөр өҗҗем курать, анчах вөсене апаанса илеймест, —ял куштанне хирөҗ, Елюка утала нә Җаппана хирөҗ вирлөн керөшөсө вырәнне хайөн арамне персе вөлөрет.

«Ялта» драмән җитменлөхөсене шута илсе, апа 1932 җулта Георгий Парнепе Николай Айзман кәштах уләштарнәҗҗе. Драмән җак уләштарнә вариантне өнтө халө те театр сенче лартаҗҗе. Түрөх калас пулатъ чаваш театрөсен сценисем синче пөр пьесәна та «Ялта» чухлө лартман, 1923 җултан тытәнса апа театрөсенче 500 хут ытла кәтартна.

Павлов хайөн сәввисене, юррисене, пьесисене сырнә чухне чаваш халәх творчествопе апаан уса курнә. Музыка асталәхне вәл вырәссен асла композиторөсенчен Глинкәран, Чайковскирен тата ыт. вөрөннө, пьесисене сырнә чухне вәл ытларах Островские кәмәлләнә. Кунта тата җакна паләртни те вырәнлә: «Ялта» драмәра «Нарспи» поэма витөмө те сисөнет. Федор Павлович Павлован творчествәллә сулө, музыкәри, литературәри сулө, төрөссипе калас-тәк, вәл—Константин Иванов литературәра пуҗласа янә сул, тәван халәхшән, җөршывшән түрө кәмәллә өҗлес сул. Җак чаваш классикөсен пултаруләхне пирөн халәх чөрөрен кәмәллать, хайсене вара хисөплесе асәнатъ.

Павлов виленөренпе кәҗалхи юнөн 2-мөшөнче җирөм сул җитрө. Юратнә композитор, драматург пирөнпе җук. Анчах унан паха юррисем халө те чаваш ялөсенче, хулисенче, колхоз уй-хирөсенче, уявсенче янәраҗҗе.

Кашниех Ф. П. Павлова, унан өҗөсене аса илсе ыра сәмах калать: — Юрлас килет унан паха юррисене,—тет.

В. ДОЛГОВ.

